

я прѣдаватъ въ ноктигъ на младежските сгра-
сти. Цѣртъ на това се намира въ дѣятел-
ността и движението на идеитъ и занятията.
Впрочѣмъ, за дѣвойката е нужно да изучи
домашната наука, която тя по състѣ ще трѣ-
бва да приложи въ своето собствено дома-
кинство.

Една отъ най голѣмитъ опасности за
дѣвойката е обществото. Ние не можемъ, обаче,
да я отдалѣчимъ съвершенно отъ него. Се-
мейството има задължения спрямо общество-
то, отъ които и самата дѣвойка не може да
избѣгне. И ѝ е ли тя създадена за да живѣ-
вѣ въ обществото, не, разбира се, да му даде
всичкий си животъ — което ще бѫде злоче-
сто — но да му посвѧтива нѣкои отъ сво-
боднитъ си часове?

Человѣцитъ не сѫ родени за да се об-
граждатъ един противъ други като неприя-
тели; тѣ обичатъ да се виждатъ и забавля-
ватъ по мѣжду си. Огъ тамъ се явяватъ съб-
ранията, обществото, отъ което всякой взима
онова което може или което желае, но отъ
което никой законъ не ни запрѣтива да се
лишаваме съвершенно. Извѣстно е, че у об-
ществото има опасности не само за дѣвой-
ката, но и за младата жена, и за майката,
и за мжкътъ, и даже и за мждрецътъ. То-
гава ѩо да се прави? Да унищожимъ общес-
твото? То е невъзможно. Трѣба, прочѣ, да
се научимъ да живѣемъ благоразумно въ об-
ществото, а за това нужно е да не стра-
нимъ отъ него; инѣкъ, любовъта за удовол-
ствието ще си отмѣти по послѣ, и то често
за смѣтка на длѣжността и майчинството.
Впрочѣмъ, обществото не е тѣй опасно за не-